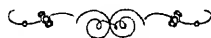

KOMPOSITIONER

AF

H. RUNG.

Nr. 1.	Kirke-Klokken. Paaske-Herberget.	Priis 24 Sk.
Nr. 2.	Nattevagt. Sang for 2 Stemmer.	Priis 24 Sk.
Nr. 3.	Alt er stumt. Her mig liden Gundel.	Priis 24 Sk.
Nr. 4.	5 Sange af „Arne“.	Priis 60 Sk.
Nr. 5.	Aftensang for 2 Stemmer.	Priis 24 Sk.
Nr. 6.	Morgensang for 2 Stemmer.	Priis 24 Sk.
Nr. 7.	5 Sange af „Cyprianus“. 1ste Hefte.	Priis 48 Sk.
Nr. 8.	5 Sange af „Cyprianus“. 2det Hefte.	Priis 48 Sk.
Nr. 9.	Barcarola veneziana.	Priis 24 Sk.

KOMPONISTENS EIENDOM.

KJØBENHAVN.

FAAES HOS BOGHANDLER TH. LIND,

Store Højmagergade Nr. 6.

KIRKE-KLOKKEN.

H. Rung.

Andante.

SANG.

V.1. Kir - ke = Klok - ke! ei til Ho - ved - stæ - der
 V.2. Mens som Barn paa Lan - det jeg var hjem - me,
 V.3. Høi - e - re dog stem - de di - ne To - ner,
 V.4. Lif - ligt dog! det klin - ger helst om Hø - sten,
 V.5. Der - for nu, naar Af - ten - klok - ken mel - der:
 V.6. Kir - ke = Klok - ke! naar til - sidst du ly - der

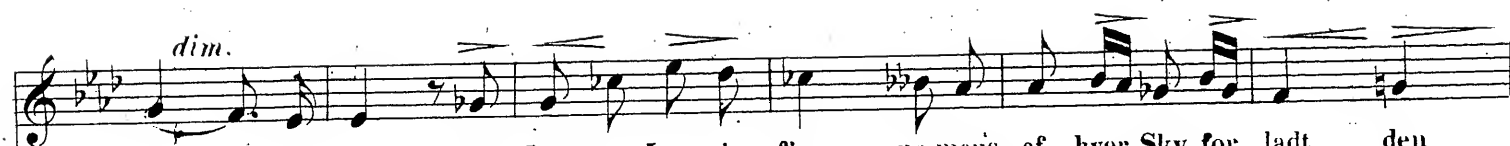
PIANO.

p legato.

1. støb - tes du, men til den lil - le By, hvor det hø - res trindt, naar Bar - net.
 2. Ja - le - mor - gen var mit Him - me - rig, den du meld - te mig med Eng - le -
 3. naar de med „den gyld - ne Sol frem - brød,“ ki - med: Støv! op - reist er dir For -
 4. i den stil - le, sva - le Af - ten - stund; gjen - nem Jor - de - rig gaaer Him - mel -
 5. So - len sank og Fug - len slum - red ind, da mit Ho - ved jeg med Blomsten
 6. for mit Støv, skjøndt det dig hø - rer ei, meld da mi - ne Kjæ - re, saa det

1. græ - der, og ind - dys - ses blidt ved Vug - ge - sang.
 2. stem - me, ki - med klart den sto - re Glæ - de ind.
 3. so - ner, stat nu op i Paa - ske = Mor - gen - gry!
 4. rø - sten, kal - der Sjæ - len til sin Hvi - le ind.
 5. hel - der, nyn - ner sag - te mel - lem Be - de - slag:
 6. fry - der! han sov hen, som Sol i Høst gaaer ned!

N. F. S. Grundtvig.

1. dun - - kle. Hjem, naar Dagens Lys sig fjer - - ne, mens af hver Sky for - ladt den
 2. gjen for - staae; vi kan i - gjen for - nem - - me den Kraft, vi bæ - res af, den
 3. Grænd - ser fik; med det vort Hjem vi sku - - e, et stør - re Fæ - dre - land end
 4. Him - - mel - flugt, det Rin - ge - ste for - sva - - rer sin Plads i Li - vets Krands, det
 5. al - - le Baand; og naar de sid - ste fal - - de, da fø - le vi med eet: at

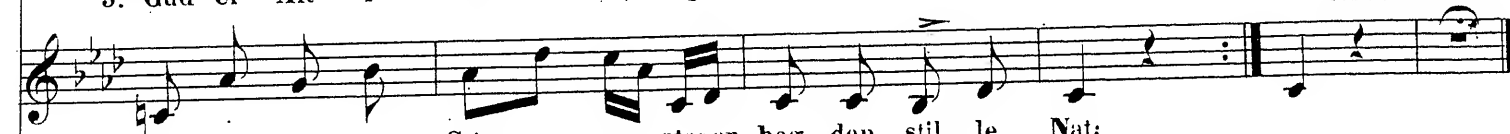

1. dun - - kle Hjem, naar Dagens Lys sig fjer - - ne, mens af hver Sky for - ladt den
 2. gjen for staae; vi kan i gjen for nem - - me den Kraft, vi bæ res af, den
 3. Grænd - ser fik; med det vort Hjem vi sku - - e, et stør - re Fæ - dre - land end
 4. Him - - mel - flugt, det Rin - ge - ste for - sva - - rer sin Plads i Li - vets Krands, det
 5. al - - le Baand; og naar de sid - ste fal - - de, da fø - le vi med eet: at

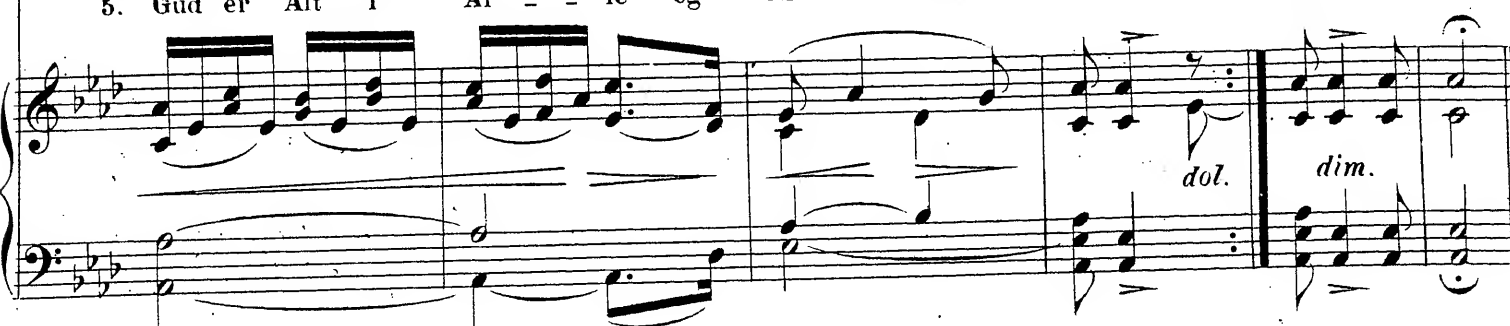
1. e - vig fa - ste Stjer - - ne staaer bag den stil - le Nat;
 2. un - der - ful - de Stem - - me, hvis Røst os Tan - ker gav.
 3. den - ne lil - le Tu - - e, som ei os hol - de kan.
 4. Mør - ke - ste sig kla - - rer i dis - se Straalers Glands.
 5. Gud er Alt i Al - - le, og Al - le kun er

Eet.
F. Paludan Müller.

1. e - vig fa - ste Stjer - - ne staaer bag den stil - le Nat;
 2. un - der - ful - de Stem - - me, hvis Røst os Tan - ker gav.
 3. den - ne lil - le Tu - - e, som ei os hol - de kan.
 4. Mør - ke - ste sig kla - - rer i dis - se Straalers Glands.
 5. Gud er Alt i Al - - le og Al - le kun er

Eet.

ALT ER STUMT!

Un poco lento.

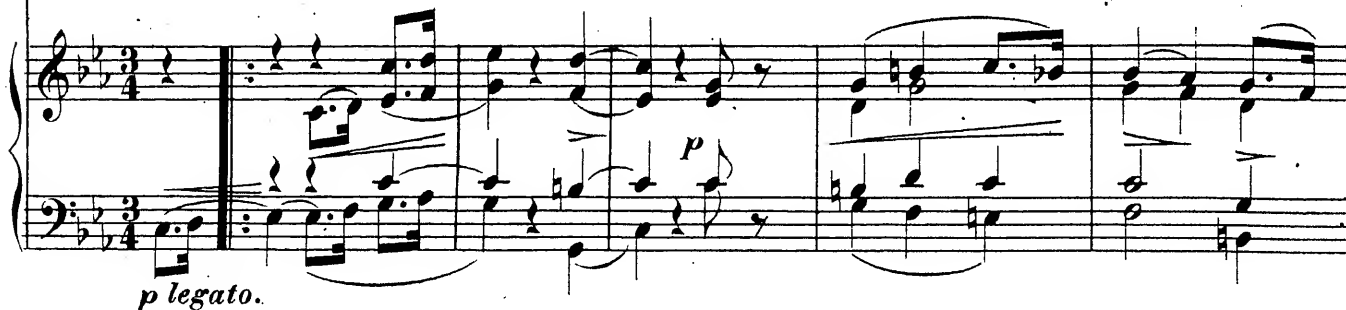
H. Rung.

SANG.

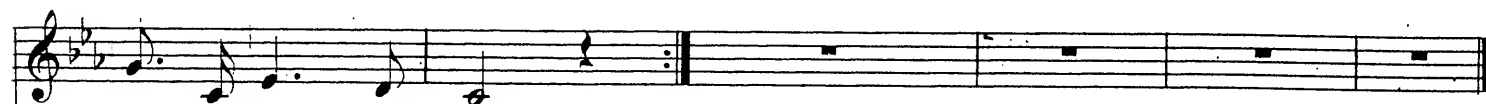

- V.1. At - ter her, men hvor for - an - dret Al - ting
 V.2. Tal Na - tur! og væk mit Hjer - te med din
 V.3. Svar mig dog, I stol - te Kroner! lil - le
 V.4. Alt er stumt! jeg meer ei ty - der E - ders

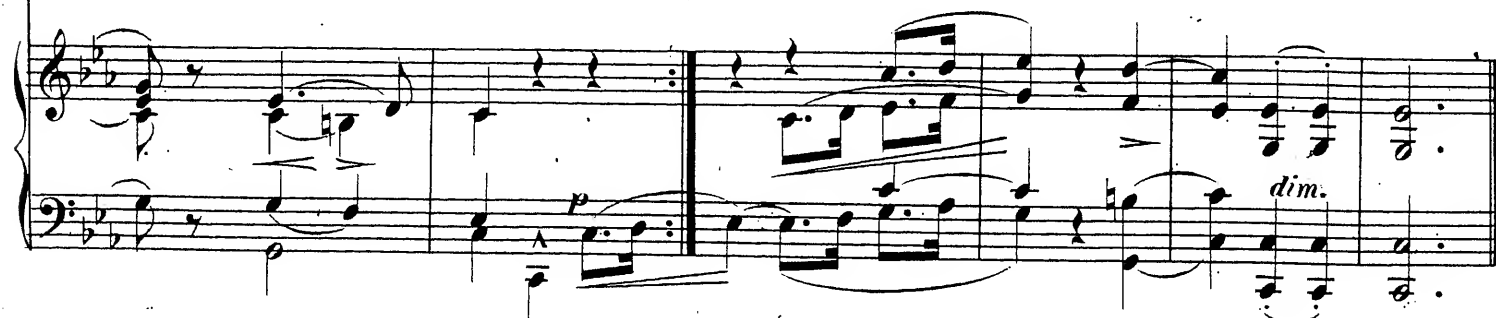
PIANO.

1. nu for Øi - et staaer; her, hvor of - te glad jeg van - dred, som en sorg - fuld
 2. van - te kjæ - re Røst; lad mig græ - de den - ne Smer - te ud ved det - te
 3. Blomst, hvor for saa stum? Nat - ter - gal, er' di - ne To - ner lyd - løs da i
 4. Liv, o Blomster smaae! Sko - vens Pragt mig ik - ke fry - der, Fug - lens Sang jeg

1. Fremmed nu jeg gaaer.
 2. mo - der - li - ge Bryst.
 3. det - te vi - de Rum?
 4. kan ei meer for - staae. (Conradi.)

HØR MIG LIDEN GUNDEL!

Moderato assai.

H. Rung.

SANG.

V.1. Ø stol ei paa den Rid - der - svend,
V.2. Og man - gen Mø, saa væn og fiin,

PIANO.

1. hør mig li - den Gun - del! thi dra - ger han først i Kri - gen hen, i den
2. hør mig li - den Gua - del! som fæ - ste - de Lid til Ven - nen sin, i den

1. dei - li - ge Som - mer, saa kom - mer han vel hjem i - gen og
2. dei - li - ge Som - mer, nu hvi - ler svøbt i Jor - de - liin, for -

1. tæn - ker paa an - dre Blommer.
2. ka - stet for an - dre Blommer.

NACHTLIED.

H. Rung.

Larghetto.

Capo d'astro I B.

GUITARRE.

SINGSTIMME.

PIANOFORTE.

V. 1. 0

gieb, vom wei - chen Pfüh - - - le,
mei - - nem Sai - ten - - spie - - - le
e - - wi - gen Ge - - füh - - - le
ir - - di - schen Ge - - wüh - - - le
mich in die - - se Küh - - - le

1. träumend, ein halb Ge - hör!
2. seg - net der Ster - - ne Heer
3. he - ben mich hoch und hehr,
4. trennst Du mich nur zu sehr,
5. giebst nur im Traum Ge - hör.

bei mei - nem Sai - ten - - spie - - - le
die e - - wi - gen Ge - - füh - - - le;
aus ir - - di - schem Ge - - wüh - - - le
bannst mich in die - - se Küh - - - le,
Ach auf dem wei - chen Pfüh - - - le

avabassa - - -

1. 2. 3. 4.

5.

1. schla - fel was willst Du mehr?
2. schla - fel was willst Du mehr?
3. schla - fel was willst Du mehr?
4. schla - fel was willst Du mehr?
5. schla - fel was willst Du mehr?

V. 2. Bei
V. 3. Die
V. 4. Vom
V. 5. Bannst mehr? (Göthe).

8va - - - loco.

SANGE af „ARNE.“

H. Rung.

Andante con moto.

Nº1.

SANG.

V.1. Her-re, tak i din ster-ke hånd bar-net, som le-ker ved
 V.2. Mo-de-ren sit-ter i tun-ge savn, vet ik-ke, hvor det

PIANO.

*mf**p*

1. stran-den. Send du din ver-di-ge Hel-lig-Ånd, at det kan le-ke selv-an-nen.
 2. fa-rer, gan-ger for dø-ren, roperdets navn, hø-rer slett ik-ke det sva-rer.

1. Van-det er dypt, og bunnen glatt, Her-re, får han først i ar-men fatt, drukner det
 2. Ten-ker som så, hvor enn det er, han og du er det all-tid nær: Je-sus,dets

*cresc.**poco f*

1. ik-ke, men le-ver, till du det nå-de-rik he-ver.

2. lil-le Bro-der, føl-ger det hjem/til mo-der. Bjørnstjerne Bjørnson.

p mf

Allegro ma non troppo.

Nº 2.
SANG.

V.1. Hun Ve - ne-vill hop - ped på
V.2. Hun flet - ted ham en af de
V.3. Hun flet - ted ham en: „hviss du
V.4. Hun flet - ted en hvi - t i et
V.5. Hun flet - ted af blom - ster fra
V.6. Hun flet - ted en stor u - ten
V.7. Hun flet - te - de mo - digt for -

PIANO.

1. let - ten fot sin kæ - rest i - mot. Han sang så det hør - tes o - ver kir - ke -
2. blom - ster blå: „mi - ne øj - ne små!“ Han tok den, han ka - - sted og tok den i -
3. ej for - små - av mitt gu - le hår?“ Hun flet - ted, hun bød ham i yp - per - lig
4. lil - je - bånd: „min høj - re hånd!“ Hun flet - te - de en blod - - rød i kær - lig -
5. hverr en kant: „al - le dem jeg fant!“ Hun san - ked, hun flet - - ted og gret der -
6. far - ve - sans: „min bru - de - - krans!“ Hun flet - ted så fing - - rer - ne ble - ve
7. u - ten stans på sin bru - de - - krans! Men nu var det langt o - ver sankte -

1. tak: god dag! god dag! Og al - le de små - fug - - ler sang ly-stigt med i lag: „til
 2. gen: „far - vel min ven!“ — og jub-ledmens han sprenkte o - ver a - ker-røn-nen hen: „til
 3. stund sin rø - de munn: Han tok den og han fikk den og han rød-me-de som hun: „Til
 4. het: „min ven - stre med!“ Han tok i - mot dem beg-ge-to, men blusse - de der-ved: „Til
 5. til: „tak dem du vill!“ Han ti - e - de og tok dem blott; men flyg-te-de så vill. „Til
 6. blå: „set du den på.“ Men da hun skul-de ven-de sig, hun in-gensteds ham så. „Til
 7. hans, ingen blom-ster fans: Hun flet-ter av de blom - ster som slet ik-ke fans! „Til

Un poco meno allegro.

V.1-7. sank - te - hans er der lat - ter og dans: er der lat - - ter og dans; men

Un poco meno allegro.

rall. a piacere.

si - den vet jeg li - - tet, om hun flet-ter sin krans!“ Bjørnstjerne Bjørnson.

rall.
col canto.
dol.
p

Allegro un poco agitato.

rall. a tempo.

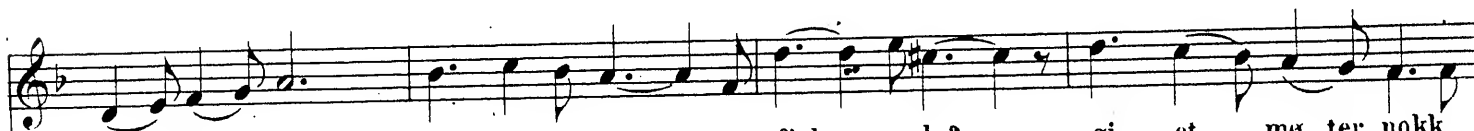
No. 3.

SANG.

- V. 1. Un - - drer mig på, hvad
 V. 2. Ør - - nen løf - ter med
 V. 3. Løv - - tun - ge a - bild, som
 V. 4. Den som har leng - tet i
 V. 5. Slad - dren - de fugl, hvad
 V. 6. Skal jeg da al - - drig,
 V. 7. Ut, vil jeg! Ut! - o, så.
 V. 8. En - - gang, jeg vet, vil det

PIANO.

1. jeg får at se	o - ver de høj - - e fjel - - le?	øi - et mø - ter nokk
2. ster - ke slag	o - ver de høj - - e fjel - - le, -	ror i den un - - ge
3. in - tet vil	o - ver de høj - - e fjel - - le?	spret - ter, når som - - ren
4. ty - ve år	o - ver de høj - - e fjel - - le, -	den, som vet, at han
5. vil - de du her	o - ver de høj - - e fjel - - le?	Re - de du fant visst
6. al - drig nå,	o - ver de høj - - e fjel - - le?	Skal den - ne mur mi - ne
7. langt, langt, langt	o - ver de høj - - e fjel - - le!	Her er så knu - - gen - de,
8. rek - ke frem	o - ver de høj - - e fjel - - le.	Kann - ske du alt har din

1. ba - re - sne; rundt om - kring står det grøn-ne tre, vil - - de så ger - - ne
 2. kraft-ful-le dag, met - ter sitt mod i det vil - le jag, sen - - ker sig, hvor den
 3. stun-der til, væn - ter til næ - ste gang den vil, al - - le dens fug - - ler
 4. ik - ke når, ken - ner sig min - dre år for år, - hø - - rer hvad fug - - len
 5. bed-re der, vi - de-re syn og høi - e-re trér, - vil - - de du ba - - re
 6. tan-ker slå, så - dan med sne - is og ræd-sel stå sten - - gende der tildet
 7. te - ren-de trangt, og mit mod er så ungt og rankt, - lat det få stig - ningen
 8. dør på klemm? - Her - re min Gud! godt er ditt hjem, - lat det dog en - - nu

1. o - - ver; - tro, når det rej - - sen vo - - ver?
 2. ly - - ster, - ser mot de frem-me-de ky - - ster!
 3. gyn - - ger, vet ik - ke hvad de syn - - ger; -
 4. syn - - ger, som du så trø - - stigt gyn - - ger.
 5. brin - - ge leng-sel, men in - - gen vin - - ge?
 6. sid - - ste, - bli - ve min død-nin - ge - ki - - ste?
 7. fri - - ste, - ik - ke mot mur-kan-ten bri - - ste!
 8. sten - - ges, og jeg få lov at len - - ges. — Bjørnstjerne Bjørnson.

Nº 4. Allegretto.

SANG.

V.1. Tre - et stod fer - digt med blad og med
 V.2. Tre - et fikk blom - ster, så fug - ler - ne
 V.3. Og Tre - et fikk her un - der sol - øj - ets

PIANO. *mf* *p legg.*

1. knopp. „Skall jeg ta' dem?“ sa' fro - sten og pu - ste - de opp. „Nei, kære, lat dem
 2. sang. „Skall jeg ta' dem?“ sa' vin - den og vif - ted og svang. „Nei, kære, lat dem
 3. glød. „Skall jeg ta' dem?“ sa' gen - ten så ung og så rød. „Ja, kære, du kan

8..... loco. 8..... loco.

dim. *dim.* *poco f*

1. 2.

1. stå, till blomster sit - ter på!“ bad tre - et, og skalv i - fra rot og till topp.
 2. stå, till be - ret sit - ter på!“ bad tre - et, i vin - den det dír - ren - de hang.
 3. ta, så -

p legg. *mf*

3.

3. man - ge du vil ha!“ sa' tre - et, og gre - nen det bug - nen - de hød. Bjørnstjerne Bjørnson.

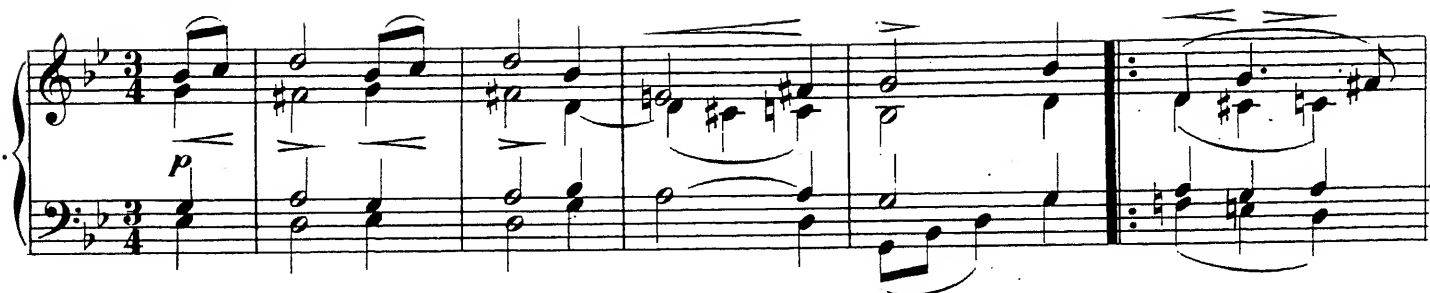
8.....

p legg. *dim.*

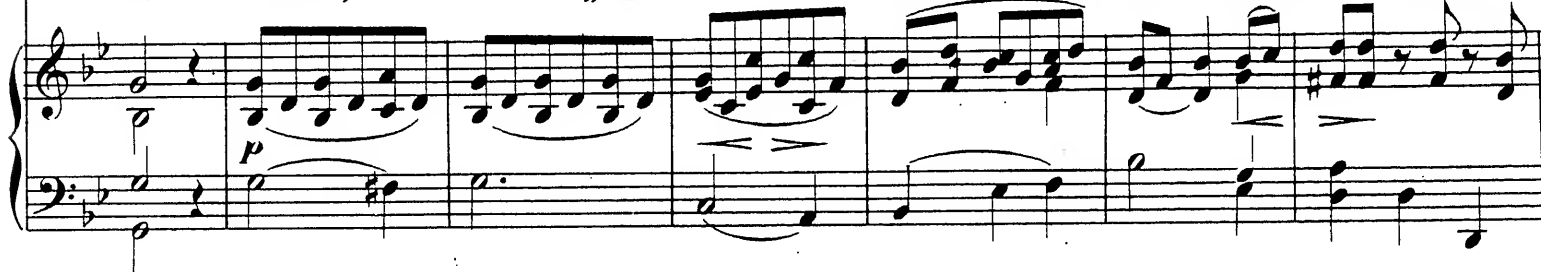
Andante.

No. 5.

PIANO.

V. 1. I sko-gen små-gut-ten gikk da-gen lang, gikk da-gen lang, der hav-de han
 V. 2. To-nen, den hvi-sked og nev-n-te sig, og nev-n-te sig, men best som han
 V. 3. Vil-de den fan-ge og våk-ned bratt, og våk-ned bratt, men to-nen hang
 V. 4. Her-ren, han sva-red: „den er din ven; den er din ven; skönt al-drig en

1. hørt slik en under-lig sang, under-lig sang. Gut-ten en fløj-te av se-lju skar, av
 2. lyd-de, den løp sin vej, den løp sin vej. Of-te, han blunded, den til ham smøg, den
 3. fast i den ble-ke natt, i den ble-ke natt. „Her-re min Gud, tak mig der-inn, tak
 4. ti-me du ej-er den, du ej-er den. Al-le de an-dre dog litt for-slår, dog

1. se-lju skar, og prøv-de om to-nen der-in-ne var, der-in-ne var.
 2. til ham smøg, og o-ver hans panne med elskovstrøk, med el-skov strøk.
 3. mig der-inn; ti to-nen har fått mitt he-le sinn, mit he-le sinn.
 4. litt for-slår mot den-ne du sø-ker, men al-drig når, men al-drig når.“ Bjørnstjerne Bjørnson.

AFTENSANG.

H. Rung.

Andante.

1^{ste}STEMME.

- V. 1. Sov sødt, Du min
 V. 2. Med Fin - gre - ne
 V. 3. Lægg Hæn - der - ne
 V. 4. De raa - be, de
 V. 5. Da al - le de
 V. 6. Sov sødt, Du min

2^{den}STEMME.

- V. 1. Sov sødt, Du min
 V. 2. Med Fin - gre - ne
 V. 3. Lægg Hæn - der - ne
 V. 4. De raa - be, de
 V. 5. Da al - le de
 V. 6. Sov sødt, Du min

PIANO.

1. Lil - le, ligg ro - lig og stil - le, saa sø - de - lig sov som Fug - len i Skov, som
 2. gran - de slaa Kors for din Pan - de, med Guds=Barnets Røst slaa Kors for dit Bryst, saa
 3. sammen, saa læg - ger sig A - men til Me - ste - rens Bøn, som sti - ger i Løn og
 4. sjun - ge: paa Ma - di - ke = Tun - ge et Ord af Guds Søn, er ble - ven til Bøn og
 5. Kjøbte, i Je - su Navn dob - te, som Stri - den har stridt, som Dø - den har lidt, gik
 6. Lil - le, ligg ro - lig og stil - le, og nyn paa det Navn med Naa - den i Favn, al

1. Lil - le, ligg ro - lig og stil - le, saa sø - de - lig sov som Fug - len i Skov, som
 2. gran - de slaa Kors for din Pan - de, med Guds=Barnets Røst slaa Kors for dit Bryst, saa
 3. sammen, saa læg - ger sig A - men til Me - ste - rens Bøn, som sti - ger i Løn og
 4. sjun - ge: paa Ma - di - ke = Tun - ge et Ord af Guds Søn, er ble - ven til Bøn og
 5. Kjøbte, i Je - su Navn dob - te, som Stri - den har stridt, som Dø - den har lidt, gik
 6. Lil - le, ligg ro - lig og stil - le, og nyn paa det Navn med Naa - den i Favn, al

1. Blomsterne blun-de i En - - - ge! Gud Fa - der har sagt: Staaer, Eng - - - le, paa
 2. kan in-gen Djæ-vel dig gjæ - - - ste; saa skal om din Daab, med Sa - - - ligheds
 3. ly-der hvor En-gle-ne kvæ - - - de. Det lil - le Guds Ord i Him - - - merigs
 4. sti-ger paa Solstraa-le = Vin - - - ger; Gud Fa - der i Løn, siig Ja til den
 5. ind til den e - vi-ge Hvi - - - le, i - stem-me saa lydt Hal - le - lu-ja
 6. Jorden til Sa - lighed gi - - - vet; nyn: Je - sus er min, saa faur og saa

1. Blomsterne blun-de i En - - - ge! Gud Fa - der har sagt: Staaer, Eng-le, paa
 2. kan in-gen Djæ-vel dig gjæ - - - ste; saa skal om din Daab, med Sa-ligheds
 3. ly-der hvor En-gle-ne kvæ - - - de. Det lil - le Guds Ord i Himmerigs
 4. sti-ger paa Solstraa-le Vin - - - ger; Gud Fa - der i Løn, siig Ja til den
 5. ind til den e - vi-ge Hvi - - - le, i - stem-me saa lydt Hal - le - lu-ja
 6. Jorden til Sa - lig hed gi - - - vet; nyn: Je - sus er min, saa faur og saa

1. Vagt, hvor mi-ne de Smaa er i Sen - - - ge!
 2. Haab sig Mindet i Barmen rod - fæ - - - ste.
 3. Chor om - fav-ne Guds En-gle med Glæ - - - de.
 4. Bøn, fra Lavland liv - sa - lig den klin - - - ger!
 5. nyt, at En-gle-ne ti - e og smi - - - le.
 6. fiin, min Je-sus er Ly-set og Li - - - vet!

1. Vagt hvor mi-ne de Smaa er i Sen - - - ge!
 2. Haab sig Mindet i Barmen rod - fæ - - - ste.
 3. Chor om - fav-ne Guds En-gle med Glæ - - - de.
 4. Bøn, fra Lavland liv sa - lig den klin - - - ger!
 5. nyt, at En-gle-ne ti - e og smi - - - le.
 6. fiin, min Je-sus er Ly-set og Li - - - vet!

(N. F. S. Grundtvig.)

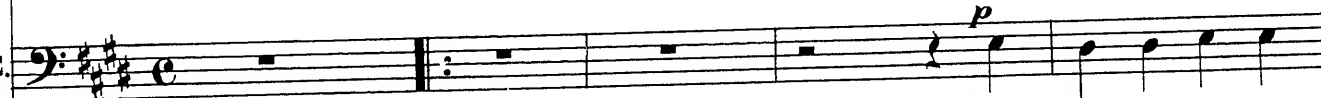
MORGENSANG.

H. Rung.

Andante.

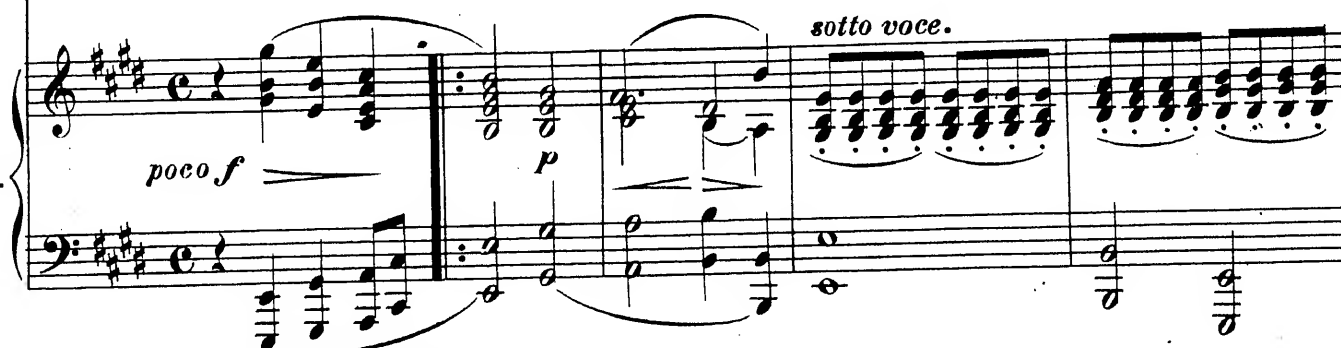
1ste STEMME.

V.1. Bleg Mor-gen-stjeruen
V.2. Ud - smyk Dig, Jord, med
V.3. Du Aan - de - sol, for

2^{den} STEMME.

V.1. Bleg Mor-gen-stjernnen
V.2. Ud - smyk Dig, Jord, med
V.3. Du Aan - de - sol, for

PIANO.

Il basso ben tenuto.

1. smi - ler og for - svin - der - Et stør - re Lys nu o - ver Jord op - rin - - -
2. Glandsen fra det Høi - e! Op - løft Dig, Sjæl! og straal i Fryd, mit Øi - - -
3. hvem hver Stjer - ne svin - der! Den Sjæl ei døer, for hvem Dit Lys op - rin - - -

1. smi - ler og for - svin - der - Et stør - re Lys nu o - ver Jord op - rin - - -
2. Glandsen fra det Høi - e! Op - løft Dig, Sjæl! og straal i Fryd, mit Øi - - -
3. hvem hver Stjer - ne svin - der! Den Sjæl ei døer, for hvem Dit Lys op - rin - - -

p *poco f* *p*

1. der; det kom-mer hist fra Østens Pal-me - sko - ve - Op, Gud at
 2. e! Med Stjernen hist gik fordum Østens Vi - se Guds Søn at
 3. der. Vær lo - vet, Gud, for Himmel-Morgen - stun - den! Den er op -

p *poco f* *p*

1. der; det kom mer hist fra Østens Pal-me - sko - ve - Op, Gud at lo - ve, at
 2. e! Med Stjernen hist gik fordum Østens Vi - se Guds Søn at pri - se, at
 3. der. Vær lo - vet, Gud, for Himmel-Morgen - stun - den! Den er op - runden, op -

p *poco f* *p*

poco f *p*

poco f *p*

poco f

1. lo - - ve! Op, Gud at lo - - ve!
 2. pri - - se. Guds Søn at pri - - se.
 3. run - - den! Den er op - run - - den.

poco f

1. lo - - ve. Op, Gud at lo - - ve!
 2. pri - - se. Guds Søn at pri - - se.
 3. run - - den! Den er op - run - - den.

poco f *poco f* *p* *dim.*

poco f

B. S. Ingemann.

SANGE

af

„CYPRIANUS.“

H. Rung.

No. 1.

Con moto.

Else.

PIANO.

V.1. Snur - - re, snur - - re, snur - - re,
 V.2. Snur - - re, snur - - re, snur - - re,
 V.3. Snur - - re, snur - - re, snur - - re,

1. jeg træ - der min Rok, un - der de grøn - ne Lin - - de;
 2. min Teen vær nu rap, un - der de grøn - ne Lin - - de;
 3. til Traa - den er fiin, un - der de grøn - ne Lin - - de;

1. Taa - ren væ - der tidt Hør - rens Lok, Taa - ren væ - der tidt Hør - rens Lok,
 2. Tan - ken al - drig sin Sor - rig slap, Tan - ken al - drig sin Sor - rig slap,
 3. Al - drig glem - mer jeg Ven - nen min, al - drig glem - mer jeg Ven - nen min, -

1 3. dog jeg maa spin - de, spin - - - de. - Sor - - rig kan ven - de sig til

poco f

1. 2. 3.
 Glæ - - - de. de.
 Aage.
 Sor - rig kan ven - de sig til Glæ - - - de.

Nº2. Allegretto.

Grete.

PIANO.

V. 1. Det var Koning Volmer, saa
V. 2. Da To-ve - lil dø-de paa
V. 3. Da tog man fra Liget den

Fine.

1. giev og snild, stor El-skov han bar for sin To - ve - lil; Al - le han - nem lo - -
2. Kon-gens Borg, saa var der ei Maa-de med al hans Sorg; Al - le han - nem lo - -
3. gyld - ne Spang og ka-sted' i Sø-en ved Gur - re - vang; Al - le han - nem lo - -

poco f

1. ve. Hun hav - de be-daa - ret hans he - - le Sind, hun hav - de for Him - me - rig
2. ve. Hun blev ik - ke jor - det i sor - - ten Muld, men fulg - te med han - nem i
3. ve. Brat Kon-gen da skif - ted' sin El - - skovs Hu, og Li - get i Gra - ven han

1. fast gjort ham blind; ei kun - de han Trol-dom-men raa - - - de.
2. Ki - ste af Guld; ei kun - de han Trol-dom-men raa - - - de.
3. jor - de - de nu; saa kun - de han Trol-dom-men raa - - - de.

No. 3.

Allegro ma non troppo.

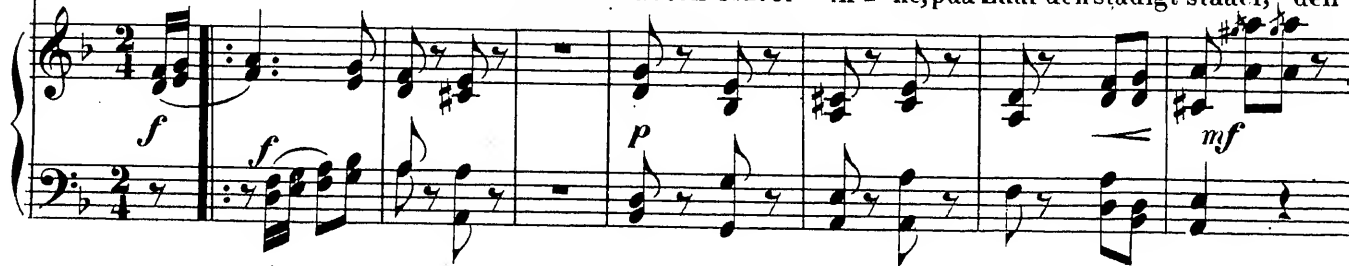
Mølleren.

V.1. Af Hul-let sag-te li - ster sig frem den lille Muus, den

V.2. Men Kat-ten so-ver ik - ke, paa Luur den stadig staaer, den

PIANO.

1. vil - de gjerne slik - ke af Kattens Mel-ke - kruus.

Miau, Miau, Miau!

Thi Kat - ten mangler

2. bi - der til før Mu - sen end - nu til Maalet naaer.

Miau, au, au!

Bliv der - for kun i

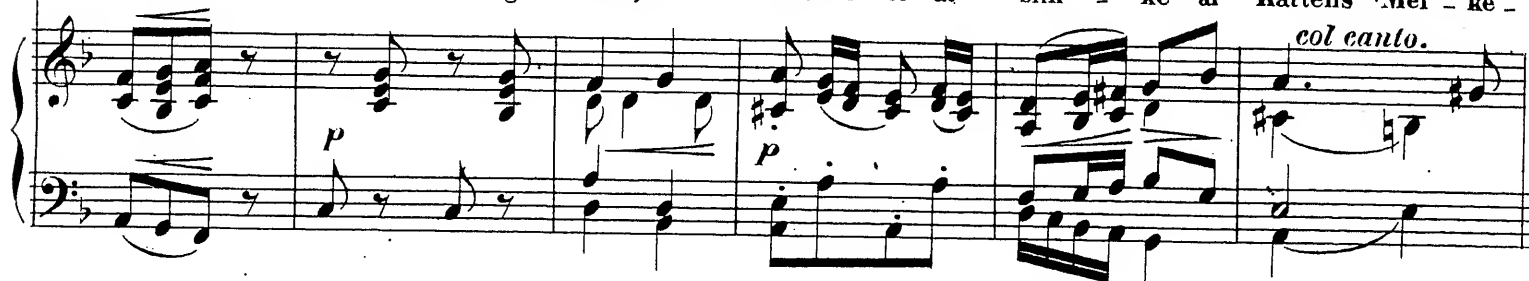
rall.

1. ik - ke hos Bon - den Melk og Brød, men

Mu - sen er en Staa - der, der li - der Sult og

2. Hul - let, din us - se - li - ge Muus, det

baa - der ei at slik - ke af Kattens Mel - ke -

col canto.*a tempo.*

1. Nød;

Dir - le Vir - le Vif - te - ri, Miau! Miau! Miau!

2. kruus;

Dir - le Vir - le Vif - te - ri, Miau! au! au!

N° 4.

Allegretto.

Mølleren.

V. 1. Li-den El-se, li-den El-se, agt paa min
 V. 2. Li-den El-se, li-den El-se, agt paa min

PIANO.

dol.

Fine.

p

1. Bøn! fæ- rend Hæ- sten kom - mer; end er Du fa- ger, ung og skjø n, snar- li- gen døe de
 2. Bøn! prægtigt jeg Dig pry - der; end er Du fa- ger, ung og skjø n, Sil- ke og Guld dig

Else.

1. Blom - mer. Saa lad dem vis - ne, saa lad dem døe, saa lad dem vis - ne, saa lad dem døe!
 2. fry - der. Be- hold dit Sil - ke, be- hold dit Guld, behold dit Sil - ke, behold dit Guld!

poco f

1. Al- drig jeg dog paa Ver- dens Ø mit Hjer - te til E - der kan bæi - e.
 2. Al- drig jeg kan dig vor - de huld, ei Rig - dom mit Hjer - te kan bæi - e. *dol.*

*dol.**cresc.**p*

No. 5. Moderato:

Aage.

PIANO.

V.1. Dei - lig og ung er min

V.2. Dei - lig og ung er min

V.3. Dei - lig og ung er min

dol.

1. Hjer - tens - kjær. Fu - gle - ne sjun - ge om hen - de paa Qvi - ste, - der - som, ja der - som du
 2. Hjer - tens - kjær. Blom - ster - ne duf - te for hen - de i Da - le, - der - som Du hør - te dem.
 3. Hjer - tens - kjær. Him - me - len tæn - der for hen - de sin Stjer - ne, der - som Du vid - ste, hvor

1. vid - ste.... For dei - lig og ung er min Hjer - tens -
 2. ta - le.... For dei - lig og ung er min Hjer - tens -
 3. gjer - ne.... For dei - lig og ung er min Hjer - tens -

1. kjær, min Hjer - tens - kjær!
 2. kjær, min Hjer - tens - kjær!
 3. kjær, min Hjer - tens - kjær!

*dolce.**dim.*

la. **Poul.**Jo, hvis Du dand-se vil med mig— **Gr.** la la la la la la la la la
 la. **Poul.**Og Spæn-der to jeg gi-ver Dig— **Gr.** la la la la la la la la la
 la. **Poul.**Jo, hvis Du dand-se vil med mig— **Gr.** la la la la la la la la la

rall. — — — la la *a tempo.*

la la la la la **Poul.**Jo, hvis Du dand-se vil med mig— **Gr.** la la la la la la la la la
 la la la la la **Poul.**Og Spæn-der to jeg gi-ver Dig— **Gr.** la la la la la la la la la
 la la la la la **Poul.**Jo, hvis Du dand-se vil med mig— **Gr.** la la la la la la la la la

col canto. *a tempo.*

1. 2. 3.

la, — det troer jeg ei. ei.
 la, — det troer jeg ei.
 la, — det troer jeg ei.

f *p* *f* *p* *f*

N° 7. Allegro ma non troppo.

Sopran.
Alt.
CHOR.
Tenor.
Bas.

p

V.1. Det gaaer ly - stigt til, og i Sko - ven Dandsen staaer; der dandser
V.2. Det gaaer ly - stigt til, og med Rid - der Ramund let nu dandser
V.3. Det gaaer ly - stigt til, og i Dandsens Leg saa fro nu gi-ver

mf *mf* *dim.*

1. stol - ten Met - te - lil med Per - ler i sit Haar. Ei - a, Ei - a, Maa - nen
2. stol - ten Met - te - lil og vor - der al drig træt. Ei - a, Ei - a, Maa - nen
3. stol - ten Met - te - lil Herr Ramund Lov og Tro. Ei - a, Ei - a, Maa - nen

mf *mf* *dim.*

mf *dim.*

1. ly - ser for os Al - le! Ei - a, Ei - a, Maa - - nen ly - ser for os Al - le!
2. ly - ser for os Al - le! Ei - a, Ei - a, Maa - - nen ly - ser for os Al - le!
3. ly - ser for os Al - le! Ei - a, Ei - a, Maa - - nen ly - ser for os Al - le!

mf *dim.*

Andante con moto.

Euse.

V.1. Men rig er den Bei - ler, der vin - der Kjærlig - hed, og
Aa - ge, hvad gav - ner vel trofast El - skov til, naar
der - som min Fa - der mig tvin - ge vil med Magt, før

PIANO

p *tr* *tr*

1. fat-tig den, som ta - ber, med al sin Her-lig - hed. **Aage.** Ja El - se, jeg sto - ler saa
 2. man dog her paa Jor - den os e - vigt skil - le vil? **Aage.** O, El - se, vær trøstig! giv
 3. Vaa-ren at - ter kom - mer, er jeg i Ki - ste lagt. **Aage.** Før Vaa - ren nu at - ter sit

1. fast paa Dit Ord; paa Dig som paa Him - melens Eng - le jeg troer.
 2. Sor - gen ei Rum; jeg tæn - ker ei Skjæb - nen os vor - der saa grum. **Else.** V.2. Men
 3. Blad fol - der ud, til Kir - ken Du a - ger med mig som min **Else.** V.3. Men

3.
 Brud. **Else.** Med Dig som Din Brud? **Aage.** Med mig som min Brud.
Else. Som Din Brud!
Aage. Som min Brud!

No. 9.

Moderato.

PIANO.

f *riso-luto.* *tr* 8..... loco.

gva bassa ad libitum

Mølleren.

V.1. Peer Slagter nu skul-de ha-ve Gil-de.
 V.2. Peer Slagter hvem kommer til Dit Gil-de?
 V.3. Peer Slagter hvem kommer til Dit Gil-de?

Han var saa snild og saa bold;— for
 Saa spurg-te Trolden heelt glad.— Sanct
 Saa spurg-te Trolden heelt tvær.— Jeg

1. der in-tet Ondt skul-de hæn-de,
 2. Pe-der og Jom-fru Ma-ri-e.—
 3. tæn-ker, Vor Her-re mig gje-ster.—

han be-der selv den le--de Trold:—
 Med dem jeg æ-der ei af Fad:— 1_3. Peer
 Nei Tak, jeg kommer ik--ke der:—

CHOR.

Slagter kun-de hjælpe sig i Nøden! Peer Slagter kunde hjælpe sig i Nøden!

No. 10. Allegretto.

Grete.

V.1. Hvor Ar - mod Hu - set byg - - ger, der
V.2. Hvor Ar - mod Du - gen bre - - der, der

PIANO

1. er ei godt at boe, hvor Ar-mod Bru-den smyk-ker, der er hun ik-ke fro; mens
2. mangle Øl og Brød, hvor Ar-mod Lei-et re - - der der er ei Hvi-len sød; mens

1. Ar - mod Dø - ren aab - ner for Nød og Slud, El - sko - ven fly - ver af
2. Ar - mod Dø - ren aab - ner for Nød og Slud, El - sko - ven fly - ver af

1. Vin - du - et ud, af Vin - - - du - et ud.
2. Vin - du - et ud, af Vin - - - du - et ud.

Allegro commodo.

loco.

loco.

ARPA

PIANO.

p legg.

TENORE.

Pront' è la gon - do - let - - - ta! vie - ni sol - chia - - mo il
 Ti chie - do un di o ca - - - ra! e du - ro è l'a - - - spet -

sotto voce.

dol.

mar; e mentreo mi - - a Ni - net - - - ta ti ave - lo il mi - - o pe -
 tar; non esser tan - - to a - va - - - ra quel si mi puo be -

dol.

nar! Ni - net - - - ta! Ni - net - - - ta! ti svelo il mi - o pe -
 ar!

8..... loco.

p

nar.

Ni - net - - - ta! Ni - net - - - ta! ti sve - lo il mi - o pe -

8..... loco.

p

TENORE. *nar.* *sotto voce.* Vo - ga, vo - ga, vo - ga, 0 Ma - ri -

SOPRANO. Vo - ga, vo - ga, vo - ga, Vo - ga, vo - ga, vo - ga,

ALTO. Vo - ga, vo - ga, vo - ga, Vo - ga, vo - ga, vo - ga,

Coro. *sotto voce.* Vo - ga, vo - ga, vo - ga, Vo - ga, vo - ga, vo - ga,

TENORE. Vo - ga, vo - ga, vo - ga, Vo - ga, vo - ga, vo - ga,

BASSO. Vo - ga, vo - ga, vo - ga, Vo - ga, vo - ga, vo - ga,

ARPA. *f*

PIANO. *f*

nar! 0 Ma - ri - *nar!* 1.

vo - ga, vo - ga, vo - ga, vo - ga, vo - ga, vo - ga,

vo - ga, vo - ga, vo - ga, vo - ga, vo - ga, vo - ga,

vo - ga, vo - ga, vo - ga, vo - ga, vo - ga, vo - ga,

vo - ga, vo - ga, vo - ga, vo - ga, vo - ga, vo - ga,

p *f* *p*

2. *nar!* 0 Ma - ri - *nar!* o Ma - ri - *nar!*

vo - ga, vo - ga, vo - ga, vo - ga, vo - ga, vo - ga,

cresc. vo - ga, vo - ga, vo - ga, vo - ga, vo - ga, vo - ga,

vo - ga, vo - ga, vo - ga, vo - ga, vo - ga, vo - ga,

f *p* *p*

cresc. vo - ga, vo - ga, vo - ga, vo - ga, vo - ga, vo - ga,

vo - ga, vo - ga, vo - ga, vo - ga, vo - ga, vo - ga,

p *mf* *f* *p* *dim.* *pp*